Η είδηση έκανε το γύρο αρκετών διεθνών ΜΜΕ, αποτυπώνοντας τη σκληρή πραγματικότητα στις χώρες του Νότου. Μια γυναίκα 85 ετών, που ζει εδώ και 50 χρόνια στο Βαγιέκας, ένα προάστιο της Μαδρίτης, αναγκάστηκε με πόνο ψυχής να αφήσει την κατοικία της. Της έγινε έξωση, επειδή είχε μπει εγγυήτρια σε δάνειο του γιου της. Μετά από μια ολόκληρη ζωή, βγήκε στο δρόμο, καθώς το σπίτι της πήγε στην τράπεζα. Η λύση δεν δόθηκε από τον Δήμο ή κάποια οργάνωση αλληλεγγύης. Ο σύλλογος της Ράγιο Βαγιεκάνο, που εκπροσωπεί τις αξίες της συνοικίας της Μαδρίτης, ανέλαβε δράση.

«Η ομάδα δίνει το παρών όλο και περισσότερο στη γειτονιά τος Βαγιέκας. Μπορείς να χάσεις την ιδιοκτησία σου τη Δευτέρα, αλλά επιστρέφεις, ξυπνάς και συνεχίζεις τη μάχη», τόνισε ο προπονητής της ομάδα, Πάκο Χέμεθ. Και ο ίδιος, άλλωστε, είναι μαθημένος στις μάχες. Η ομάδα του τα τελευταία χρόνια επιβιώνει με πενιχρά μέσα, κάνοντας ανά διαστήματα και εξαιρετικά παιχνίδια. Ο Χέμεθ έχει εμφυσήσει ένα μοναδικό μαχητικό πνεύμα στην ομάδα του, η οποία μπορεί να συντριβεί, αλλά θα κάνει ό,τι μπορεί για να μην αλλάξει το αγωνιστικό της στιλ. Πρόπερσι με τη λογική αυτή τερμάτισε στην όγδοη θέση, παρότι είχε το μικρότερο μπάτζετ της κατηγορίας. Πέρσι σώθηκε στο τέλος και φέτος συνεχίζει τη μάχη. Προτιμά να πέσει μαχόμενη, παρά να συμβιβαστεί.

Κάπως έτσι αντιλαμβάνονται την καθημερινότητα και οι κάτοικοι του Βαγιέκας. Μιας περιοχής, που όπως μπορείτε να δείτε στο video με το οδοιπορικό που ακολουθεί, είναι… μια κατηγορία μόνη της, παρότι ουσιαστικά αποτελεί μέρος της Μαδρίτης. Με βαθιές εργατικές ρίζες και ιστορικό… αντίστασης. Η Ράγιο παραμένει μία από τις λίγες ομάδες που διατηρεί τόσο μεγάλη τη σύνδεση με τα ιδανικά και τις αρχές της κοινότητας την οποία εκπροσωπεί. Οι κοινωνικές αξίες του ποδοσφαιρικού συλλόγου δημιουργούν την ταυτότητά του. Οι οπαδοί γνωρίζουν ότι αποτελούν τον φτωχό συγγενή του μαδριλένικου ποδοσφαίρου. Και είναι περήφανοι για αυτό! Περήφανοι που λειτουργούν έξω από το σύστημα. Η Ράγιο δεν ελπίζει και πολύ σε τίτλους και διακρίσεις. Γνωρίζει άλλωστε ότι δεν έχει τα μέσα για να «χτυπήσει» τις μεγάλες συμπολίτισσες, τη Ρεάλ και την Ατλέτικο. Είναι όμως «μικρή στο γήπεδο, μεγάλη στις αξίες», όπως παραδέχονται χωρίς ίχνος κόμπλεξ οι οπαδοί της, οι Bukaneros, που στα ισπανικά σημαίνει «πειρατές» και υπάρχουν οργανωμένα από το 1992.

Κόσμος και ομάδα κρατούν ψηλά τη σημαία της διαφορετικότητας και βρίσκονται πάντα στο

πλευρό της κοινωνίας και των αδικημένων. Η στήριξη στην ογδοντάχρονη δεν είναι τυχαία.

Στην απεργία των ανθρακωρύχων πρόπερσι καλοκαίρι, γέμισαν με πανό γέφυρα σε κεντρικό δρόμο. Στις αυτοκτονίες στη χτυπημένη από την κρίση Ισπανία, απάντησαν με πανό που έγραφε «δεν είναι αυτοκτονίες, είναι δολοφονίες και ζητούσαν να σταματήσουν οι εξώσεις σε οικογένειες που χρωστούν. Όταν η κυβέρνηση Ραχόι ανακοίνωσε τα μέτρα λιτότητας, η Ράγιο Βαγιεκάνο αποτέλεσε τον μοναδικό σύλλογο στη χώρα που κατέβηκε σε απεργία. Το 2011, με τη στάση πληρωμών στο σύλλογο, κόσμος και ποδοσφαιριστές σχημάτισαν κοινό μέτωπο, ενώ σε ένδειξη αλληλεγγύης οι δεύτεροι συγκέντρωναν χρήματα για το απλήρωτο προσωπικό.

Στη μεγάλη απεργία της 14ης Νοεμβρίου του 2012, οι Bukaneros κάλεσαν με πανό όλο τον κόσμο να κατέβει στους δρόμους. Αποτέλεσμα ήταν η σύλληψη ενός μέλους τους, γεγονός που προκάλεσε πράξεις αλληλεγγύης και στην Ελλάδα, με οπαδούς του Ηρακλή να κάνουν συμβολική κατάληψη στο προξενείο της Ισπανίας στη Θεσσαλονίκη. Άμεση ήταν και η αντίδρασή τους μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, με πορείες, συνθήματα, πανό. Μέρος της ταυτότητάς τους άλλωστε αποτελεί η αντίθεση σε οποιαδήποτε φασίζουσα συμπεριφορά. Απίστευτα πρωτότυπες είναι και οι χορογραφίες τους. Πέρυσι είχαν κάνει την... κηδεία του σύγχρονου ποδοσφαίρου, ενώ φέτος έστησαν ολόκληρο σκηνικό πάνω στη γνωστή σειρά των Simpsons, για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στα παιχνίδια που γίνονται τις Δευτέρες. Γυναίκες-μέλη των Bukaneros σήκωσαν πανό κατά της απαγόρευσης των εκτρώσεων. Πάντα εναρμονισμένοι με την κοινωνία και τις αρχές τους.

Οι «φρανχιρόχος» συνεχίζουν να αποτελούν ένα γαλατικό χωριό σε περιβάλλον σύγχρονου ποδοσφαίρου. Και όσο επιβιώνουν, αποδεικνύουν στην πράξη ότι όταν υπάρχει η θέληση και η πίστη στις αξίες, στο επαγγελματικό παιχνίδι υπάρχει χώρος για διαφορετικότητα.

Δείτε το οδοιπορικό στο Βαγιέκας από τους Άγγλους του «Sausages and Caviar»

Πηγή:indymedia